

[Hans Thyge Jacobsen.]

man vilde det ikke, og vi for vort Vedkommende kan ikke stemme for et Lovforslag, som sejler ud i Befolkningen med blændede Lanterner.

Dernæst ønsker jeg at sige, at vi fra vor Side maa holde for, at saadan som Situationen er her i Landet, taler alting for ikke blot at knæsette Folkeforsikringsprincippet, saadan som jeg erkender, at man gør det her, men for at udføre dette Princip's Virkninger væsentlig kraftigere end paa den — naar alt kommer til alt dog kun antydningvis — Maade, hvorpaa det sker her. Jeg tillader mig paa ny at henvise til den højtærede Ministers Udtalelser ved første Behandling, dem, jeg citerede før, fra 1929—30 Sp. 4212. Den højtærede Minister sagde, at herved har man faaet et System, der ligger fast, og som man til enhver Tid og fra enhver Side kan operere med ved Nedsættelse eller Forhøjelse af Statstilskud eller Præmier, saaledes som de økonomiske og finansielle og politiske Magtforhold nu en Gang er. Jeg skal se bort fra Spørgsmaalet om de politiske Magtforhold og alene holde mig til Spørgsmaalet om de økonomiske og statsfinansielle Forhold. Naar man betragter dette, som det er, saa spørger jeg: er Tiden mon saa ikke netop i disse Dage inde til at aflaste det offentlige ikke blot af Hensyn til det offentlige, men at aflaste det offentlige, for at man kan komme til at sikre de gamle, dem, som skal under Alderdomsforsørgelsen, en rimelig og navnlig da en fast Alderdomsforsørgelse. Thi saadan som Statsfinanserne er i Dag, tror jeg virkelig ikke, nogen med synderlig Tryghed kan anbefale de gamle at sætte Lid til, at den Alderdomsforsørgelse, som for den overvældende Dels Vedkommende alene beror paa Statskassens Tilstand, er af synderlig betryggende Natur.

Her kommer jeg til at gøre nogle Bemærkninger om hele Socialreformens Økonomi. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som forleden Dag var Ordfører for Venstre, og i Dag igen det ærede Medlem Hr. Krag udtalte gentagne Gange, at Socialreformen, saaledes som den nu vedtages, hviler i sig selv. Ja, der er nu visse Anmærkninger at gøre her. Jeg skal selvfølgelig se stort paa Tingene og skulde være fuldstændig villig til at se bort fra den faktiske Forhøjelse paa 134 000 Kr., som Regnskabet udviser, hvis ikke disse 134 000 Kr.s Forøgelse maatte ses i Sammenhæng med den Kendsgerning, som for øvrigt, mirabile dictu, slet ikke er omtalt her under Debatten hverken i Gaar eller i Dag, den Kends-

gerning, at der skal udredes Overgangsudgifter af det offentlige til et samlet Beløb af 6,8 Mill. Kr.

Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Krag, der jo ellers gennemgik Lovforslagernes Økonomi saa udførligt, kunde overse denne Kendsgerning. Jeg bliver nødt til at omtale disse Overgangsudgifter ikke mindst af Hensyn til Venstrepressen, for at den ikke skal rende for en halv Vind som saa ofte før og bilde Befolkningen ind, at denne Socialreform ikke koster noget. Jo, den koster i hvert Fald i Overgangsudgifter 6,8 Millioner paa Bordet den 1. Oktober, og naar jeg endda lægger de omtalte 134 000 Kr. til, faar jeg altsaa, at den Dag, Socialreformen træder i Kraft, den 1. Oktober, skal der af det offentlige udredes som nye Penge 6,9 Millioner, nøjagtigt 6 934 000 Kr.; maa jeg ikke have Lov for Nemheds Skyld at sige 7 Millioner? En Socialreform, der hviler i sig selv, faar man foreløbig ikke. Hvornaar man faar det, er noget, vi slet ingen Magt har over. Det kommer an paa, hvornaar de gamle, som nu skal have denne Aldersrente, dør, og med Hensyn til de invaliderentydende, hvornaar disse, der jo skal bibeholde deres Invaliderente fra i Dag, bliver helbredet eller dør. Vi er aldeles ikke Herre over disse Overgangsudgifters Varighed.

Idet jeg et Øjeblik ser bort fra disse Overgangsudgifter — jeg skal komme tilbage til dem, for de er ret interessante —, vil jeg gøre en Underanmærkning og sige, at denne meget omtalte og højtprieste Hvilen i sig selv jo fremkommer paa den Maade, at man forhøjer Udgifterne paa Forsikringslovene med 8,6 Mill. Kr., idet de Lovforslag, som vi i Dag har til Behandling, Lovforslagene om Sygekasser, Aldersrente og Invaliderente og om Ulykkesforsikring, fører en Overgangsudgiftsbyrde med sig for Befolkningen paa 8,6 Mill. Kr., og man saa indtager den tilsvarende Besparelse paa det Lovforslag, som vi behandlede i Gaar, om offentlig Forsorg, idet man dær indtager en Besparelse paa 8,5 Mill. Kr. Men herved er jo at bemærke, at medens det, vi i Dag behandler, er *faste Udgifter*, om hvis Udredelse der ingen Tvivl kan være, er de Besparelser, som man i Gaar behandlede paa Forsørgslovgivningens Omraade, og som det ærede Medlem Hr. Krag rigtigt erkendte det i en Afbrydelse til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, ganske skønsmæssige.

Men yderligere ønsker jeg at sige om Hvilen i sig selv, at man er dog ude i en vis Bølgegang her, og det er ikke alle, der har Kræfter til at hvile helt trygt, naar Søen